

Úrvacsorás istentisztelet – Advent 3. vasárnapja

Budapest – Faszor, 2019. december 15. 11:00; MGyTK

A vasárnap igéje: Építsetek utat a pusztában az Úrnak! ... Az Úr jön hatalommal. (Ézs 40,3.10)

Lekció/oltár előtti olvasmány: Mt 11,2-10 és 1Kor 4,1-5

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza:

Amikor Jézus elmondta parancsait a tizenkét tanítványnak, továbbment onnan, hogy tanítson és igét hirdessen a városokban. János pedig, amikor hallott a börtönben Krisztus cselekedeteiről, elküldte tanítványait, és megkérdezte tőle: Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk? Jézus így válaszolt nekik: Menjete, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium, és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem. Amikor azok elindultak, Jézus beszélni kezdett a sokaságnak Jánosról: Miért mentetek ki a pusztába? Szélingatta nádszálat látni? Ugyan miért mentetek ki? Finom ruhába öltözött embert látni? Hiszen akik finom ruhákat viselnek, azok a királyok palotáiban vannak. Ugyan miért mentetek ki? Prófétát látni? Bizony mondom nektek, még profétánál is nagyobbat. Ő az, akiről meg van írva: „Íme, én elküldöm előtted követemet, aki elkészíti előtted az utat.”

Kedves Testvérek, e hét keddjén az Úr magához szólította Dr. Cserhádi Sándort, egyházunk nagyra becsült újszövetséges teológus professzorát, gyülekezetünk szeretett tagját, a Korinthusi levelek nagy kutatóját, magyarázóját és értőjét. Hálával, szeretettel és kegyelettel emlékezünk most rá, amikor a mára kijelölt 2. olvasmányt is felolvassuk, amelyet megírva találunk: 1Kor 4,1-5

Isten titkainak sáfárai:

Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgálait és Isten titkainak sáfárait. Márpedig a sáfároktól elsősorban azt követelik, hogy mindegyikük hűségessé bizonyuljon. Én pedig a legkevésbé sem törődöm azzal, hogy ti hogyan ítéltetek felettem, vagy más emberek hogyan ítéltetek egy napon; sőt magam sem ítélekem önmagam felett. Mert semmi vádat nem tudok önmagamra mondani, de nem ez tesz igazgá, mert az Úr az, aki felettem ítéltetik. Egyáltalán ne ítéltetek azért addig, míg el nem jön az Úr. Ő majd megvilágítja a sötétség titkait, és nyilvánvalóvá teszi a szívek szándékait, és akkor mindenki Istentől kapja meg a dicséretet.

Textus, a prédikáció alapigéje: Jer 1,17-19

Isten munkába állítja a profétát:

Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne rettenj meg tőlük, különben én rettentelek meg téged általuk! Megerősített várossá teszek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben. Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek – így szól az ÚR –, és majd megmentelek!

Kedves Gyülekezet!

Szellemes reklámot láttam a héten, mert a karácsony előtti szokásos stresszes helyzetekre csak a szövege utalt – a zenei és a képi világa békés nyugalmat és ünnepi hangulatot árasztott. Szinte hihető volt, hogy a karácsony előtti örület a B6 idegvitaminnal kivédhető, és a szedésével tényleg tudok majd a lényegre figyelni: az ünnepre és azokra, akik fontosak nekem. Valóban erre vágyom. Ahogyan mindannyian a karácsony megszentelésére vágyunk. De mit is jelent ez?

Szeretnél nyugodtan, időben felkészülni az ünnepre. Szeretnéd minél kevesebb feszültséggel és minél több tartalommal megtölteni. Szeretnél az ünnep napjaiban hitedben és a kapcsolataidban is megerősödni. De tudod, hogy ez elsősorban nem az ideg-

rendszer normális működését támogató magnézium és B vitamin-komplexek rendszeres szedésén múlik. Ezért vagy most itt. Istentől kéred az erőt, a bátorítást, a feladatot, a bölcsességet és a vezetést az előtted álló napok és az ünneped levezényléséhez. Nem csak az ilyenkor szokásos tennivalókhöz – hanem annak a küldetésnek a betöltéséhez is, amit Isten az idei adventben, az idei karácsonyon bíz rád.

4 napos lelkészakadémiai kurzuson vettem részt ennek a hétnek az első felében. Gáncs Péter püspök úr volt az egyik vezetője. Az egyik közös beszélgetés során bevallotta, hogy azon gyöttrődik-gondolkodik ezekben a napokban, hogy az ünnep után, amikor majd a három családos gyereke a sok unokával be-repül hozzájuk az ő mátyásföldi szülői-nagyszülői fészkükbe, akkor vajon mit mondjon, vagy csináljon,

vajon mi az, amit, érzi, neki kell majd családfőként, többek között az adventi és a karácsonyi szolgálatokban megfáradt kelenföldi lelkész fiának is idén, lelki ajándékként továbbadnia. Nincs még válasza. Gondolkodik még. Ahogy te, meg én is.

Ma, advent 3. vasárnapján, Jeremiás próféta szavain keresztül is erre indít és mozgósít bennünket Isten. A könnyen előkapható vallásos sablonok, közhelemek és mirelit-mondatok helyett, a túlélésre játszó, a csak legyünk túl rajta hozzáállás helyett aktív adventre és karácsonyra hív. *Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok!* Küldte Jeremiást. De az a 2.5 ezer évvel ezelőtti, a babilóniai megszállás előtti kontextus, az akkori izraeli életter és kultúra annyira más volt, mint a miénk! – gondolhatjuk. A próféta kihívásai, az eszközei, a lehetőségei, az emberek mások voltak. Neki az ország sorsával, a Jeruzsálemet fenyegető pusztulással kapcsolatosan, Jojakim király pazarlásai, felesleges építkezései, törvényszegései és bálványimádása miatt kellett tényleges szavakkal és jelképes-beszédes tettekkel megszólalnia. Az ellenséges fogadtatás ellenére is megtérésre, Isten parancsolatainak és akaratának a követésére kellett hívnia nem csak a királyokat, hanem az ország vezetőit, papjait, az egész népet.

Krisztus mai katonáinak, nekem és neked nem kevésbé fontos a küldetésed, Testvérem. Ezért ez a mai prédikációs alapige. *Készülj fel és indulj, hirdesd, add át a Tiednek azt, amit tőlem hallottál, amit rólam tudsz!* Hirdesd az igét – szóval, tettel, csönddel, gesztussal, érintéssel, jelképes cselekedettel – a hozzánk Jézusban egészen közel jött Istenről! Szeretetéről. Irgalmáról. Arról, hogy Ő hívja és várja a megfáradtat. Arról, hogy Vele és Rá figyelve az idei ünnep és az élet egésze teljes, boldog és áldott lehet.

Én érzem, hogy mennem kell, hogy tennem kell, hogy ki kell találnom és máshogyan kell csinálnom valamit ahhoz, hogy ne váljak elöttetek és a családom előtt hiteltelenné, csak a szavakat cséplő, kiábrándító lelkésszé, feleséggé, anyává. Biztosan érzed te is ezt

Jöjj, népek Megváltója. Jöjj, Urunk Jézus, és örvendeztess meg minket isteni jelenléteddel. Szükségünk van a tanácsodra, a segítségedre, az oltalmadra. Jöjj, és segíts minket emberi gyengeségünkben. Jöjj, isteni dicsőség fényessége! Jöjj, Isten ereje és bölcsessége, világosítsd éjszakánkat nappallá, oltalmazz a veszélytől, gyógyítsd vakságunkat, erősítsd bennünk a bátorságot, vezess bennünket kézen fogva, akaratod szerint földi vándorlásunkban, míg föl nem veszel minket az örök városba, amelyet magad készítettél nekünk. Ámen. (Clairvaux-i Bernát, 1090-1153)

Ének: 148,2 Adj erőt nekünk vinni szertesztét Irgalmad fényét! Tűnjék a sötét! Adventi csendben téged várunk. Jöjj, Urunk Jézus, maradj nálunk!

az Istentől eredő készítetést.

Keresd hát az utat, a módot, a csatornát – amelyen keresztül beengeded Isten titokzatosan működő erejét az életedbe és az ünnepedbe! Talán valamin változtatnod kell. Talán felejtened kell. Talán valami egészen újat kell bevezetned. Talán többet kell hallgatnod és kevesebbet beszélned, hogy más is szóhoz jusson. Talán látogatnod, írnod, telefonálnod kell. Talán mozdulnod kell a megbántott, a magányos, az elhanyagolt barát, családtag vagy gyülekezeti testvér felé. ... Adventi-karácsonyi énekek éneklése otthon reggel vagy esténként? Az evangéliumok, a karácsonyi történet közös végigolvasása? Sódertpartik indítása a közös étkezések alatt, amikor mindenki lökheti a sódert, vagyis kibeszélheti magát? Körkérdés bevetése arról, hogy kinek mi advent és karácsony áldása? A tradicionális ételek közös elkészítése annak hangsúlyozásával, hogy milyen jó ez az őstől örökölt, a családhoz tartozást érzését is erősítő menü-állandóság? Találd ki! Hívd elő a leleményességedet! Kérd az Urat, hogy sűgjon! És könyörögj, hogy segítsen belevágni, megtenni, elkezdni a félelmeid, a blokkokba ütközéseid ellenére is azt a rád szabott feladatot és szolgálatot, amit megláttat veled, amivel megbíz téged!

Neked mondja: *Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd és tedd meg azt, amire Lelkem által indítalak! Ne rettenj meg az ötleteidről, a küldetésedről, sem emberektől! Megerősítelek, vasoszloppá és ércfallá teszek ma téged. Megmentelek, veled vagyok, veled leszek!*

Ezzel az áldással, ezzel a mennyei garanciával indulj most innen tovább, Testvérem, a Te tereped, a Te missziód, a Te küldetésed területére. Hidd el és tudd, hogy nem törvényszerű, hogy a családban, a munkádban, a kapcsolataidban minden ugyanolyan legyen, mint eddig. Hidd el, hogy tudsz majd az ünnepre figyelni, hogy tudsz majd azokra figyelni, akik fontosak neked – mert az Úr, a világ Ura, az élet és a szeretet Istene veled megy, támogat majd és fogja a kezét. Imádkozzunk!